

315 123

Полтавська обл

Зіньківський р-н

с. Ставкове

Семко Мотря

16 січня 1989 року

Від пенсіонерки мені 76 років Семко Мотря Антонівна
Батьківська – Фесенко Мотря Антонівна

Довго у мене надуші ятрилось Усе я думала що знайдуться люди що згадають за 33 год. Або нетільки 33 год А з 30 году людям недавали жить усі три годи Спокою небуло людей вигонили утайгу. Тих що робили землю дали то вони робили щоб земля вівсюгом незаросла Аті що нехотіли робить то нетільки вгосударство здавали. А напосів брали у комнезамі напосів і собі дожить донового врожаю а тоді стали активістами. У нас хутір 50 дворів було зголоду умерло 140 душ. Сталін неприїздив. Аз Харкова уповноважений преїхав.

На зборах держали по 3 місяці визивали достолу людей. Активісти і комсомольці давай хліб. Тоді ідуть подворах з ключками перекопують забирають усе підряд картошку буряк качан кукурудзи квасолю усе під мільолку забирали одежина яка була і ту забирали.

Мою матір розділи на саму сорочку підкотили сорочку взяли за руки і тягли по снігу босу. Тоді завели у хату у пусту що людей вигнали. Натопили піч наділи кожух і сіряк ізверху послали напіч запалили цигарки і пускали урот дим. Так мати потіряла сознания. Та віз чоловік до жінки врача Радченка той одвалав одсмерти. Так комсомольці і активісти перевели кілометрів два упусту хату людей вигнали. Завели у хату налили холодної води зачали купать і бить тоді витягли з хати у саж заперли заставели гавкать. Після цього у 33 годі у січні 25 Прийшли повибивали вікна і піч розбили було 25 градусів морозу. Сиділи у хліві. А Батька засудили на 8 год підставили політику Сидів 7 місяців із Харькова Прокурор перевіряв хто за що сидить Спитав батька за що дід сидиш батькові було 60 годи Ти за політику ти зі грамотній каже батько ащо це за політика Прокурор пита а ви грамотній Каже батько Я незнаю і буков Та його випустили іди дідти тут ненужин. Прийшли а тут із хати вигнали. Та ще з хати з такої з глини роблена солома клалась атоді глиною заливалась ото така хата

була один активіст жив. А ми ходили попід чужими дворами. Мати уступу умерла щой черви завелись а батько удругім краю коло хутора а барата незнаю і де пропав. Сестра старша у Зінькові замужем була пухлі були ну не вмерла дитина умерла. А я була дуже суха у буряні лижала молочай їла незнаю як вижила. Батько з матір'ю робили у економії. А як землю роздавали узяли землі робили як воли було і в государство і собі придбали бики корова коняка була хазяїнували та зате получили експорт довели.

Тепер розкажу про свою жизнь у 37 пішла на курси трактористів робила по 41 год на тракторі. Стала війна забрали чоловіка на війну 27 червня і не вертався прийшло звіщення у 43 убитий

дитина родилася під бомб'южку я з малою дитиною по окопах лазила застудила дитину хворіла 7 год. А тоді вроді поправилась пішла корови доїть в'язки носила. Пішла заміж тоже робила коло коров послідне время коло телят і заболіла дочка лічили у нашій больниці довго чуть жива зосталася. Та чоловік повіз в Харків до Прохвесорів ті признали порок серцяврожджоній тепер не дають групи сказали на льохкій труд. А деж той льохкій труд як серце болить і печінка і голова міста не находи і живи як хоч. А я під войну як німця вигнали викопала землянку дитину покинула на чужі руки а трактори зостались зломки так іще дівчата назбирали відремонтували у Полтаві. Купила свічок ітри трактори обробляли два колгоспи ну доосени доробила холодно дитині. Я вже в глибоку осінь покинула ремонтувать непішла і ремонтувать за 15 кілометрів. Та один активіст був головою на війну нейшов. Та неодав хліб заробленій нікому й було жаліться та я зачала плакати так вони посідом трохи одали. Та я дожилась у землянці що жаби лазили і ніхто нехоче допомогти з колгоспу. Поїхала у Шишаки до голови Райісполкому каже приїду подивлюсь. Ну преїхав та ці активісти недопустили сказали вона репресіруваного батька дочка. Так я зімою биків випрошу та за двадцять кілометрів лись так я навозила дерева на хату продала та найняла чоловіка та він мені зробив маленьку хатку.

А податки я більш платила чим мужик. Накладали 41 кілограм мяса 220 яець 300 крб облігації як непідпишусь недають роботи. Поки був Сталін і Хрущов. А як став Маленков усе одмінив а за землю од сотої 8 рублів і мені легше стало а то кролі у ямі вигодую одвезу і кури одвезу ячка винису собі нема.

Жили коло нас сусіди батько син з жінкою було у їх 3 дітей сини тоже. Батько умер і син умер і двоє дітей а жінка трете зарізала ізділа і сама умерла були такі сімї що по 12 душ то всі вмирали недайбог допустить. Комсомольців і активістів те сами робитимуть бо у людей совести немає і страху немає дати тільки волю. Одни по

нашій вулиці комсомолец Рябко Василь визвав матір до Столу Рябко Оришка давай хліб а вона йому каже Сину ти ж знаєш де ж той хліб а він по столі кулаком каже який я тобі син то умер батько мати дві сестри і два брати. А його діда 7 душ умерло хто їх ховав де погриби та пусті ями то вкидали

Прошу простіть що я неграмотно написала ну всю правду воно мене мучило всю жизнь. Я думала десь знайдуться люди що все напишуть як-би я узнала чи приймете і моє в меморіал типер я живу у цеї хворої дочки і зятя уже 23 годи онуків погляділа а це правнуків гляжу. Мій адрес

Полтавська обл
Зіньківський р-н
Кирило-Ганівська сільрада село Ставкове
Семко Мотря Антонівна